

РЕШЕНИЕ

№ 9158

гр. София, 11.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20211110163116 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Образувано е по искова молба на Б. В. ГР. против Д..., с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ за заплащане на сумата от 10 000 лв., предявен като частичен иск от иск в общ размер на 12 000 лв., представляващо дължимо застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Каско“ на МПС, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 04.11.2021 г. до окончателното ѝ заплащане.

В исковата молба ищецът Б.В. твърди, че на 12.04.2021 г. между ищеца и ответното дружество е сключен Договор за автомобилна застраховка „Каско+“ за лек автомобил марка „Шевролет“, модел „Каптива“, с рег. № СВ ... СМ. В съставената застрахователна полица № 440121..., застрахованият автомобил бил индивидуализиран подробно, с посочване на номера на двигателя и рамата, при договорена застрахователна сума в размер на 12 000.00 лв. На 16.06.2021 г. ищецът паркирал застрахования лек автомобил пред дома си на ул. ..., в гр. Нови Искър, както обикновено. На сутринта на 17.06.2021 г., около 07.20 ч., ищецът отишъл да вземе автомобила си и установил неговата липса, за което незабавно уведомил 02 Районното полицейско управление – СДВР в гр. София. Ищецът уведомил писмено ответното дружество за настъпилото застрахователно събитие и била образувана щета № 440129521.../17.06.2021 г. Въпреки това до настоящия момент Д... отказвало с Писмо изх. № 92-12305/04.10.2021 г. да изплати дължимото застрахователно обезщетение по сключения застрахователен договор. Поради това моли ответното дружество да бъде осъдено да му заплати сумата от 10 000 лв., предявен като частичен иск от иск в общ размер на 12 000 лв., представляваща дължимо и неизплатено застрахователно обезщетение по сключен Договор за автомобилна застраховка „Каско+“, съгласно Застрахователна полица № 440121..., заедно със законната лихва за забава от деня на предявяването на исковата молба до окончателното изплащане на сумите. Претендира разноски.

Ответникът Д... е подал отговор на исковата молба в срока по чл.131 ГПК. Оспорва всички обстоятелства, на които ищецът основава претенцията си за изплащане на застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско+“, сключена относно лек

автомобил „Шевролет“, модел „Каптива“, с рег. № СВ ... СМ, вследствие на което в Д... е образувана щета № 440129521.../17.06.2021 г. Твърди, че е налице основание за отказ – чл.363, ал.4 КЗ. Процесният застрахователен договор бил нищожен поради невъзможен предмет и сключен при липса на застрахователен интерес, тъй като процесният автомобил с тази рама KLCG26RJAB066205Q, към датата на сключване на договора е бил увреден до такава степен, че не може да бъде възстановен. Оглед бил извършен на автомобил различен от процесния. Налице е тотална щета, поради опожаряване, а представеният за оглед автомобил, не е идентичен с процесния, за който се твърди, че е противозаконно отнет. Счита, че размерът на претендираното застрахователно обезщетение е значително завишен и не съответства на стойността на вредите претърпени от ищеца. Сочи, че процесният автомобил не следва да се разглежда като годно превозно средство, пригодено за движение по пътищата. Твърди, че в случая е налице надзастраховане. Моли за отхвърляне на иска. Претендира разноски.

В последното проведено по делото открито съдебно заседание от 12.07.2022 г. е допуснато увеличение в размера на иска, като същият е предявен за сумата от 11 128 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 04.11.2021 г. до окончателното ѝ заплащане.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 вр. чл.12 от ГПК прие за установено **от фактическа страна и правна страна** следното:

При предявен иск с правна квалификация чл.405, ал.1 от КЗ, в тежест на ищеца е да докаже при пълно и главно доказване твърденията си относно възникването на валидно застрахователно правоотношение, в срока на застрахователното покритие на което е настъпило застрахователно събитие, за което застрахователят носи риска /твърдяната противозаконно отнемане на МПС/; както и размера на вредите.

Няма спор между страните, а се установява и от представените по делото писмени доказателства, че между ищеца и ответното дружество е сключен договор при общи условия за застраховка Каско +, съгласно Застрахователна полица № 440121.../12.04.2021 г. със срок на действие 12.04.2021 г. – 11.04.2021 г., относно лек автомобил „Шевролет“, модел „Каптива“, с рег. № СВ ... СМ.

Между страните не е спорно, че към договора намират приложение Общите условия на Д... за застраховка на МПС „Каско +“, приети като доказателства по делото /л.26-36/. От същите се установява, че договорът за имуществено застраховане включва покриване на риска от кражба на цялото МПС. Предвидено е, че при настъпило застрахователно събитие, застрахователното дружество е длъжно да изплати обезщетение до размера на вредата, но не повече от действителната стойност на застрахованото МПС към датата на настъпване на застрахователното събитие.

От приложените по делото писмени доказателства се установява, че е образувано досъдебно производство № 976/2021 г. по описа на 02 РУ СДВР за това, че в срока на действие на договора за застраховка неизвестен извършител противозаконно е отнел от владението на Б.В. лек автомобил „Шевролет“, модел „Каптива“, с рег. № СВ ... СМ в гр. Нови Искър, на ул. «...» пред № 16, без негово съгласие, с намерението противозаконно да го присвои.

Прието е удостоверение от 02 РУ СДВР от 09.09.2021 г. относно обстоятелството, че за процесната кражба е било образувано досъдебно производство № 976/2021 г. по описа на 02 РУ СДВР и същото е спряно /видно от постановление за спиране на СРС – л.15 от делото/.

От представеното уведомление за щета № 4401295221.../17.06.2021 г. се установява, че ищецът е предявил претенция за заплащане на обезщетение за кражба на МПС пред ответника, който му е отказал такова с писмо изх.№ 92-12309/04.10.2021 г., поради това, че

обстоятелствата декларирани при завеждане на щетата не съответстват с установените факти и събраните данни, относно противозаконното отнемане на застрахования автомобил.

От приетата по делото автотехническа експертиза се установява, че средната пазарна цена на лек автомобил „Шевролет“, модел „Каптива“, с рег. № СВ ... СМ, към датата на настъпване на застрахователното събитие – м.02.2016 г. възлиза на 8 807 лв.

Спорът между страните е съсредоточен относно това дали е налице основание за отказ за изплащане на обезщетението.

С оглед приетите по делото и неоспорени от страните писмени доказателства съдът намира за доказано настъпването на покрит риск – кражба на МПС по смисъла на Общите условия за автомобилна застраховка „Каско +“ на ответното дружество.

По отношение на правоизключващото възражение на ответника за наличие на основание да откаже изплащане на застрахователно обезщетение, съдът намира същото за неоснователно. Съгласно чл. 408 от КЗ застрахователят може да откаже плащане на обезщетение само при умишлено причиняване на застрахователното събитие от лице, което има право да получи застрахователното обезщетение; при умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахования с цел получаване на застрахователното обезщетение от друго лице; при неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в закон или в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие. В КЗ изрично са визирани хипотези, при които застрахователят може да откаже заплащане на обезщетение след настъпване на застрахователното събитие, тъй като е налице неизпълнение от застрахования на основни задължения, приети от законодателя за значителни с оглед интереса на застрахователя, а именно: /1/ ако неточно обявеното или премълчано обстоятелство при сключване на договора или на новонастъпило обстоятелство е оказало въздействие за настъпването на събитието - /2/ ако застрахованият не е изпълнил задължението си за уведомяване на застрахователя за настъпването на застрахователното събитие в законоустановените срокове с цел да попречи на застрахователя да установи обстоятелствата, при които е настъпило събитието, или неизпълнението е направило невъзможно установяването им от застрахователя /3/ ако настъпването на застрахователното събитие е следствие на неизпълнение на задължението за предотвратяване и ограничаване на вредите и в договора е предвидено, че на това основание застрахователят може да откаже плащането на обезщетението.

Уредбата по КЗ (в сила от 01.01.2016 г.) е аналогична на уредбата по чл. 211 КЗ (отм.), предвид на което и съдебната практика по последната норма е актуална и при действието на КЗ (в сила от 01.01.2016 г.). Налице е константна съдебна практика относно императивния характер на разпоредбата на чл. 211 КЗ (отм.), сега чл. 408 КЗ, вкл. по Решение № 168 от 11.05.2016 г. по т. д. № 2284 / 2014 г., ТК, II ТО на ВКС, съобразно която не всяко задължение на застрахования, скрепено с договорна санкция за отказ за заплащане на застрахователно обезщетение, може да се приеме за договорено в съответствие с нормата на чл. 211, т. 2 КЗ (отм.) и да обуслови отказ, единствено на основание факта на неизпълнението му, без установяване на причинна връзка с конкретно застрахователно събитие, а само това, което по своето съдържание би могло да обуслови като последица настъпване на застрахователното събитие или увеличен размер или обхват на вредите или е от естество да препятства доказването им. В същия смисъл е и практиката по Решение № 49 от 29.07.2013 г. по т. д. № 840 / 2012 г., ТК, I ТО на ВКС, с която се приема, че приложението на чл. 211, т. 2 от КЗ (отм.) е обусловено от установяването на пряка причинно-следствена връзка между неизпълнението на конкретно задължение, визирано в общите условия към застраховката, като значително с оглед интереса на застрахователя, и настъпването на застрахователното събитие, респ. възможността да бъдат предотвратени вредите от същото. С мотивите на решението е прието и, че не може по договорен път

причинната връзка да бъде презюмирана, като същата следва да се докаже в процеса, на основание чл. 154 ГПК, от застрахователя. В този смисъл са Решение № 102 от 02.10.2012 г. по т. д. № 615 / 2011 г., ТК, I ТО на ВКС и Решение № 167 от 07.02.2017 г. по т. д. № 1655 / 2015 г., ТК, II ТО на ВКС. С Решение № 105 от 11.07.2017 г. по т. д. № 1325/ 2016 г., ТК., I ТО на ВКС е даден отговор на правния въпрос досежно кумулативността на предпоставките по чл. 211, т. 2 КЗ (отм.) и тежестта на доказване в смисъл, че правно релевантно за правото на застрахователя да откаже плащане на застрахователното обезщетение е такова неизпълнение на договорните задължения от страна на застрахования, което е съществено и предвидимо и последиците от него да са значителни с оглед интереса на застрахователя. Тежестта за доказване на такова неизпълнение, което да е основание за освобождаването му от отговорност е в тежест на застрахователя. В негова тежест е и доказването на причинната връзка между неизпълнението (действие или бездействие) и настъпилото застрахователно събитие, респ. увеличаването на вредите.

В случая не е установено разминаване между обявените от застрахования обстоятелства и установените от застрахователя. Дори и да бъде прието, че е налице такова, това не е причина нито за настъпването на застрахователното събитие, нито за установяване на обстоятелствата при които се е осъществило последното, съответно за доказване на претърпените от застрахования щети. Изложеното обуславя извод за неоснователност на възражението на ответника за наличие на основание за отказ.

С оглед изводите за основателност на предявения иск, съдът следва да определи неговия размер. Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, като застрахователната сума не може да надвишава действителната /при пълна обезвреда/ или възстановителната /при частична обезвреда/ стойност на имуществото. За действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна стойност се смята цената за възстановяване на имуществото от същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Според съдебната практика, обективизирана в решение № 52/08.07.2010 г. по гр.д. № 652/2009 г., I т.о., при съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователно обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие - деликвентът/застрахователят дължи обезщетение за действителните вреди, без да се отчита овехтяване. В настоящия случай, видно от заключението на изслушаната САТЕ средната пазарна цена на лек автомобил лек автомобил „Шевролет“, модел „Каптива“, с рег. № СВ ... СМ, към датата на настъпване на застрахователното събитие – м.06.2021 г. възлиза на 11 128 лв.

На основание чл.369, ал.2 от КЗ, когато застрахователно събитие е настъпило, преди застрахователната премия да е издължена изцяло от застрахования, застрахователят може да удържи неиздължената премия от дължимото застрахователно обезщетение или сума. Разпоредбата на чл. 369, ал.2 КЗ е специална по отношение на общите разпоредби на чл. 103-105 от ЗЗД и при наличие предпоставките по диспозицията на същата приложение намира тази норма и изключва общия закон. В настоящия случай няма твърдения за неплатени дължими премии, които да подлежат на прихващане.

С оглед изхода на спора, разноски следва да бъдат присъдени на ищеца. Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца. Договореният размер на възнаграждението 1 000 лв., съответства на фактическата и правната сложност на делото, и осъществената защита и следва да бъде присъден в цялост, както и заплатената държавна такса в размер на 445 лв.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д..., ЕИК ... със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „...“ да заплати на Б.В. Златанов, ЕГН *****, с адрес: гр. Нови Искър, ул. ..., на основание чл. 405 КЗ, сумата от **11 128 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение за настъпило застрахователно събитие - противозаконно отнемане на лек автомобил марка „Шевролет“, модел „Каптива“, с рег. № СВ ... СМ, настъпило за времето за времето от 21:00 ч. на 16.06.2021 г. до 07:20 ч. на 17.06.2021 г. в гр.Нови Искър, на ул. „...“ пред № 16 по застраховка Каско +, съгласно застрахователна полица № 440121.../12.04.2021 г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска - 04.11.2021 г., до окончателното изплащане на сумата, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата **1 445,00 лв.**, представляваща направени пред настоящата инстанция разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК на страните да се връчи препис от решението.

Банкова сметка на Б.В. Златанов, по която могат да бъдат внесени дължимите суми: IBAN BG32BUIN956151100306105.

Съдия при Софийски районен съд: _____